

NINA VARIS ON AINA HALUNNUT LENTÄÄ KUIN LINTU.

Variksena taivaalla

File Nina Varis

Ikä: 32
Asuu: Amurissa
Ammatti: fysioterapeutti
Palvoo: sinistä taivasta
Harrastaa: vapaapudotuksen lisäksi opiskelua ja kuntourheilua
Lemppihyppy: FS – formation skydiving isoissa muodostelmissa

Nina Varis on aina halunnut saada jalat irti maasta. Pienenä hän teki sen kiipeämällä puuhun, nyt hän hyppii alas 4000 metriä korkeamalta, lentokoneesta.

Hyppäsit ensimmäisen kerran 13 vuotta sitten.

"Mulla on aina ollut unelma lentämisestä. Pienenä kiipesin puihin ja putosin sieltä alas, yleensä pää edellä. Vuosia sitten enoni meni läskuvarjokurssille ja kysyi lähdenkö mukaan. Mietin noin nanosekunnin. Kuten moni muukin nykypäivänä, lähdin hakemaan elämystä. Minä sain kuitenkin elämäntavan. Tähän päivään mennessä olen hypännyt noin 800 hyppyä."

Kuinka paljon olet kuluttanut rahaa elämäntapaasi?

"En ole uskaltanut laskea. Siinä on kulunut paljon rahaa. Hyppääminen on maksanut minulle myös ihmisuh- teita. Toisaalta, se on tuonut elämäni paljon rikkautta uusien kokemusten, näkemysten ja ystävien muodossa. Vapaapudotus on lentämisistä puhtaimmillaan, sitä lähemmäs lintua ei ihmisen pääse. Jos joku sanoo lentokoneesta istumista on lentämiseksi, niin veneessä istuminen on uimista."

Sanoit, että harrastuksesi on maksanut sinulle ihmis- suhteita.

"Hyppäämiseen saa uppoamaan uskomattomasti aikaa ja rahaa, sitä on ei-hyppäävien ystävien yleensä vaikea ymmärtää. Käytännössä on aivan turha esimerkiksi seurustella sellaisen miehen kanssa, joka ei hyppää. Jos ilma on kaunis, minä olen hyppäämässä ja tunnen huonoa omatuntoa siitä, että en ole poikaystäväni kanssa. Jos taas olen mökillä viettämässä romanttista viikonloppua, minä kaipaen taivaalle."

Onko himo niin kova?

NINA Varis on pudonnut taivaalta jo 800 kertaa.

"On olemassa tutkimus extreme-lajien harrastajista. Tämän tutkimuksen mukaan näillä ihmisillä on DNA-ketjussa poikkeama. Heidän pitää tehdä yhä hurjempia asioita, jotta heillä erittyi meliivyyshormonia. Sama poikkeama löytyy muuten myös narkkareilta ja alkoholisteilta. Pitää siis osata kanavoida toimintaansa oikein. On kuitenkin muistettava, että laskuvarjourheilu on paremminkin vauhtilaji. Se on valvottua ja kaikki riskit on minimoitu. Hurjimille huimapäille se ei sovi sen takia, että se on hyvin kurinalaista toimintaa."

Miltä pudotus tuntuu?

"Olen verrannut sen selittämisen vaikeutta siihen, että kuvaile miltä maksalaatikko

maistuu. Jonkinlaisen käsityksen siitä saa jos ajaa autolla 100 kilometriä tunnissa ja laittaa käden ulos ikkunasta. Ja lisää siihen tuplasti nopeutta. Ei putoaminen ole vain tippumista. Ilma vastustaa kovasti ja liikkuminen ilmassa on kohtuullisen työlästä. Hyppääminen on taitolaji, jossa pelataan tekniikalla, ei voimalla. Siksi se sopii naisillekin hyvin. Vaikka laji koetaan miehiseksi, kolmannes hyppääjistä on naisia."

Lentokoneesta voi hypätä monella tavalla. Vaihtoehtoja ovat muun muassa freestyle, freestyle, CRW, kuviohyppy ja skysurfing. Mikä on sinulle mielisintä?

"Kuviohyppy eli formation skydiving. Viime kesänä olim

Venäjällä Stupinossa hyppäämässä isoa kuvaa, johon otti osaa 58 hyppääjää. Se oli uusi Suomen ennätys. Isoa kuvaa on vaikea harjoitella. Kyseistä hyppyä yritettiin viikon verran jo toissa vuonna. Suomessa suurimpaan hyppykoneeseen mahtuu vain 24 hyppääjää, joten noin isoja kuvia ei voi edes tehdä Suomessa."

Oletko koskaan loukkaantunut lajisi parissa?

"Tuota ennätyshyppyä tehdessä olkapää meni sijoiltaan, mutta se on ainoa tapaturma 13 vuoden aikana. Selkeästi yleisintä on nilkan nyrjäh- täminen ja polvien ikuiset mustelmat. Varjoja pakatessa kontataan lattialla ja pienissä lentokoneissa joudutaan liik-

kumaan polvillaan. Laskuvarjohyppääjillä onkin niin sanottu pakkauspolvet. Onneksi nykyisessä kesämuodissa ha- meet yltyvät polven yli."

Olet mukana myös uusien hyppääjien koulutuksessa. Mistä opetus aloitetaan?

"Koulutuksessa edetään yleisen koulutusohjelman mukaan. Se on käytössä jokaisella suomalaisella laskuvarjokerholla. Iltatunneilla on istuttava viikosta kahteen ennen ensimmäistä hyppyä. Kurssin aikana käydään läpi asioita ensimmäisten hyppöjen suorittamista varten ja sen jälkeen koulutus jatkuu yksilöllisesti hyppy kerrallaan. Tarkoitus on, että oppi menee selkäyttimeen asti eikä oppilaan tarvitse muistaa

monta asiaa yhtä aikaa. Kurs- silla hypätään heti ensimmäisestä kerrasta asti yksin, mutta pakkolaukaisulla."

Et halua pysyä maan pin- nalla. Siten voisi kuvailla myös luonnetta.

"Totta, mutta tämä la- ji rauhoittaa. Jos talvituon aikana en pääse esimerkiksi ulkomaille hyppäämään, olo muuttuu levottomaksi. Tai- vaalla olen hyvin seesteinen. Hyppäämisen lisäksi en hae vauhtia muualta. Minulla ei ole esimerkiksi tarvetta ajaa autolla lujaa. Vauhtilajit rauhoittavat muun elämän."

Seuraava Tampereen las- kuvarjokerhon alkeiskurssi alkaa Härmälässä 5.6.

Lisätietoja:
www.tamk.org